

רע"פ 541/19 - ניסים כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 541/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

ה המבקש:

ניסים כהן

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז מרכז-lod בעפ"ת 27407-07-18 מיום 6.1.2019 שנייתן על ידי כב' השופטת ד' עטר

בשם המבקש:

עו"ד ניר שלום

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז מרכז-lod (השופטת ד' עטר) בעפ"ת 18-07-2019 מיום 27407-07-18 מיום 6.1.2019 נדחה ערעורו של המבקש על גזר דין של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (השופטת מ' כהן) בפל"א 17-08-2018 מיום 10.7.2018.

2. המבקש הורשע על פי הודהתו בביצוע עבירות נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); נהיגה עם רישון נהיגה שפקע תוקפו, לפי סעיף 10(א) לפקודה; וכן בעבירה נהיגה ללא

עמוד 1

תעודת ביטוח לפי סעיף 6 לפקודת ביטוח רכב מוגן [נוסח חדש], התש"ל-1970.

3. על פי עובדות כתוב האישום, ביום 4.8.2017 בשעה 23:15 נаг המבוקש במוניות בכביש 40 לכיוון דרום, וזאת בעת שרישונו נפלט במשך 12 שנים ביום 17.8.2016 נוכח הרשותה בجرائم מוות ברשלנות(גמ"ר (פ"ת) 12-12-10). המבוקש נаг בנסיבות אלה ללא רישון נהיגה תקף ולא תעודה ביטוח.
4. בגזר דין, קבע בית משפט השלום כי מתחתן העונש ההולם את העבירות שביצע המבוקש הוא מאסר בפועל בתווך שבין 6 ל-20 חודשים, לצד ענישה נלויה.

בגזרת העונש בתחום המתחם שקל בית המשפט לחומרה את עברו התעבורי של המבוקש הכלול לא פחות מ-37 הrésesutes קודמות ובכללן הרשותה בجرائم מוות ברשלנות וכן את קיומו של מאסר על תנאי לפחות 10 חודשים התלוּ ועומד נגדו.

מנגד, נקללו לקולא נסיבותו האישיות של המבוקש לרבות הודהתו; הבעת החרצה על ביצוע העבירות כעולה מתחזקירות שירות המבחן; וכן את היותו נתון בתנאי מעצר בית.

בסיכוםו של יום, השית בית משפט השלום על המבוקש עונש של 12 חודשים מאסר בפועל, והפעיל את עונש המאסר על תנאי כך שירותה בחופף – ולא במצטבר – לעונש המאסר שהוטל עליו.

5. המבוקש הגיע ערעור על חומרת העונש בבית המשפט המחויז. בית המשפט דחה את הערעור, תוך שקבע כי יש ליחס חומרה יתרה לנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע המבוקש, בפרט לנוכח פסילת הרישון שהותלה עליו לפחות 12 שנים בגין הרשותה בجرائم מוות ברשלנות.

כמו כן נקבע כי העונש שהושת על המבוקש תואם את מדיניות הענישה הנוהגת ומאזן נכונה בין מכלול השיקולים הצריכים לעניין.

6. מכאן הבקשה שלפני, במסגרת חוזר המבוקש על טענותיו כפי שנטענו בערכאות דלמטה. בפרט נתען כי נסיבותו האישיות מצדיקות הקלה בעונשו, וכי שגה בית המשפט משהתעלם מההיליך השיקומי המשמעותי שעבר, לשיטת המבוקש, ומתחזקירות שירות המבחן החובי בעניינו.

7. דין הבקשה להידחות.

8. רשות ערעור ב"גלוּל שלishi" תינתן רק במקרים נדירים, אשר מעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבוקש, או כאשר נגרם למבוקש עיוות דין או אי צדק. זאת ועוד, בבקשת רשות ערעור הנוסובה על חומרת העונש בלבד אלא במקרים של סטייה קיצונית מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

.9. הבקשה שלפניי אינה באב בגדבי עמותה המידה האמורה למתן רשות ערעו.

טענותיו של המבקש ממקודות בעניינו הפרטני ובנסיבות האישיות, אין מעלות כל סוגה עקרונית או חשש לעוות דין. העירות שביצע המבקש הן חמורות, והעונש שהוטל עליו מażן נכונה את מכלול השיקולים בנסיבות העניין ותואם את מדיניות הענישה הנוגאת.

.10. בהתייחס לכך, אין לי אלא להפנות לדברים שנכתבו על ידי רבער פ' 6231/18 זילברינג נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (12.9.2018):

"נהיגתו בזמן פסילה, יש בה כדי לבטא זלזול בוטה בהוראות החוק ובהחלטות שיפוטיות שנתנו בעניינו, ומשחק אין בעונש שהוטל עליו כדי לחרוג כלל ועיקר מדיניות הענישה הנוגאת.

התנהלותו עבורת החוק של המבקש טומנת בחובה סכנה של ממש למשתמשי הדרך האחרים, נהגים והולכי רגל כאחד".

דברים אלו נוכנים ביותר שאת בעניינו של המבקש, אשר על אף היותו פסול מלנהוג על פי החלטה שיפוטית, נהג במנוחת תוך שהוא מסיע נוסעים ומסכן לא רק את עצמו, אלא גם את שלום מוביטחונם.

.11. הבקשה נדחתת. ממילא נדחתת גם הבקשה לעיכוב ביצוע.

ה המבקש יתיצב לריצוי מסרו כאמור בהחלטת בית המשפט המחויז.

ניתנה היום, כ"ד בשבט התשע"ט (30.1.2019).

ש | פ | ט